



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl samosoudcem Janem Peroutkou ve věci

žalobkyně: **N. B.**
bytem X

proti
žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**
sídlem Na Poříčním právu 1, Praha 2

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 3. 2024, č. j. MPSV-2024/63408-911,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 3. 2024, č. j. MPSV-2024/63408-911, se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů řízení částku 89 Kč do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobkyně se žalobou podle § 65 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 3. 2024, č. j. MPSV-2024/63408-911 (dále jen „napadené rozhodnutí“). Napadeným rozhodnutím žalovaný změnil rozhodnutí Úřadu práce České republiky – krajské pobočky pro hlavní město Prahu (dále jen „úřad práce“) ze dne 8. 6. 2022, č. j. 796725/22/AB (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“),

tak, že přiznal žalobkyni příspěvek na zvláštní pomůcku (digitální čtecí přístroj pro nevidomé s hlasovým výstupem; dále jen „zvláštní pomůcka“) ve výši 100 134 Kč.

Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

2. Žalobkyně v *žalobě* shrnula dosavadní průběh řízení před správními orgány a soudem. V průběhu správního řízení došlo k navýšení předpokládané ceny zvláštní pomůcky na částku 122 100 Kč. Původně předložená cenová nabídka na částku 116 400 Kč totiž měla pouze časově omezenou platnost, která se odvíjela od předpokládané délky správního řízení. Vyšší náklady z důvodu průtahů v řízení nemůže nést žalobkyně. Ceny výrobků se v průběhu času vyvíjejí, žalobkyně měla deklarovanou cenu na určité období, během kterého mělo správní řízení proběhnout.
3. Správní orgány již dříve vycházely z cenových nabídek pro jednotlivé komponenty zvláštní pomůcky. Stejně postupoval i žalovaný v napadeném rozhodnutí. Žalobkyně se však domnívá, že se při posuzování výše příspěvku musí vycházet z reálně dosažitelné ceny, nikoli z cen jednotlivých komponent. Není v žalobkyniných silách získat požadovanou pomůcku za cenu, kterou určil žalovaný. Žalobkyně se domnívá, že § 9 odst. 10 zákona č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením a o změně souvisejících zákonů (dále jen „zákon o poskytování dávek“) hovoří o nejmenší ekonomické náročnosti u dané pomůcky jako celku a vychází z reálné nabídky. Nesouhlasí tedy s tvrzením, že lze porovnat ceny jednotlivých komponent a příspěvek určit v nejnižší částce. Jak již uvedla v odvolání a dřívějších žalobách, není schopna si samostatně z jednotlivých komponent pomůcku poskládat. Prodejce kompenzačních pomůcek totiž pouze neobjedná určité komponenty a nepředá je žadateli. Musí potřebné komponenty nakonfigurovat a speciálně upravit pro potřeby uživatele s ohledem na jeho zdravotní postižení. Věc se stává zvláštní pomůckou až po odborném zásahu, který nezvládne každý. Současně žalobkyně neví o žádném subjektu, který by byl schopen od ní odebrat jednotlivé komponenty a poskládat z nich zvláštní pomůcku, která jí s ohledem na její těžké zdravotní postižení vyhovuje. Žalobkyní vybraný dodavatel, společnost GALOP, spol. s r. o. (dále jen „GALOP“), který má výhradní licenci na dodání hlasového výstupu JAWS, není ochoten z dodaných komponentů zvláštní pomůcku sestavit, jelikož komponenty odebírá od svých dodavatelů. Navíc je pro žalobkyni nemožné jednotlivé komponenty samostatně zakoupit, jelikož mnohé z internetových obchodů uvedených žalovaným nemají přístupné internetové stránky pro člověka používajícího očečítač obrazovky v podobě hlasového výstupu. I kdyby ale taková alternativa byla pro žalobkyni samostatně proveditelná (internetové stránky byly přístupné), tak žalovaný nezahrnul do celkové ceny zvláštní pomůcky cenu za poštovné za dodání jednotlivých komponent. U některého cenového srovnání navíc žalovaný nesrovnával totožné produkty, ale mírně odlišné.
4. Žalobkyně se tedy domnívá, že by mělo docházet k porovnání cen takovým způsobem, aby se ke srovnávané pomůcce mohla za vyvinutí přiměřené aktivity dostat, a ne z ceny hypoteticky dosažitelné, na kterou však nemá reálnou možnost dosáhnout. Žalovaný uvedl, že smyslem přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku není úhrada celé částky za pořizovanou zvláštní pomůcku, ale částka příspěvku se odvíjí od pomůcky, která splňuje podmínky základního provedení pomůcky a nejmenší ekonomické náročnosti (§ 9 odst. 10 zákona o poskytování dávek). Žalovaný však opomněl třetí kumulativní podmínku, tedy že pomůcka musí žadateli s ohledem na jeho zdravotní postižení vyhovovat. Žalobkyně zakoupila zvláštní pomůcku v březnu roku 2023 za cenu 122 100 Kč. Žalovaný nepředložil nižší cenovou nabídku zvláštní pomůcky jako celku, ke které by se mohla s vyvinutím

přiměřeného úsilí dostat. Žalobkyni také poskytl na zakoupení zvláštní pomůcky (kterou již potřebovala) příspěvek nadační fond. V žádosti o příspěvek od nadačního fondu ovšem žalobkyně uvedla, že ve věci příspěvku na zvláštní pomůcku podala žalobu. Nadační fond proto předpokládá, že mu žalobkyně po rozhodnutí soudu příspěvek vrátí. Po přihlédnutí k 10 % spoluúčasti by proto měl být žalobkyni přiznán příspěvek ve výši 109 890 Kč.

5. Žalovaný ve *vyjádření* k žalobě reprodukoval obsah napadeného rozhodnutí. Součtem vyhledaných cen jednotlivých uznaných komponentů zvláštní pomůcky dospěl k ceně zvláštní pomůcky ve výši 111 260 Kč. K námitce úhrady části ceny (26 000 Kč) zvláštní pomůcky nadačním fondem žalovaný uvedl, že zákon o poskytování dávek umožňuje žadatelům podat u správního orgánu žádost o příspěvek na zvláštní pomůcku. Jak z názvu žádosti vyplývá, jedná se o žádost o příspěvek, nikoli žádost o úhradu zvláštní pomůcky. Smyslem přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku není úhrada celé částky pořizované zvláštní pomůcky, ale částka příspěvku se odvíjí od pomůcky, která splňuje podmínku základního provedení pomůcky a nejmenší ekonomické náročnosti při splnění dalších podmínek stanovených zákonem. Žalobkyně má právo oslovit nadační fond a je na dohodě s nadačním fondem, v jaké částce jí příspěvek na zvláštní pomůcku poskytne ve vztahu k přiznané výši příspěvku na zvláštní pomůcku správním orgánem. Podle napadeného rozhodnutí odpovídá žalobkynina účast (10 %) částce 11 126 Kč, nikoli částce 9 174 Kč, kterou žalobkyně podle předložené faktury uhradila.
6. Pokud žalobkyně namítla, že při předání pomůcky žadateli musí dodavatel pomůcku nakonfigurovat a speciálně upravit, žalovaný vzal tuto skutečnost na vědomí a cenu za instalaci do výše příspěvku na zvláštní pomůcku započítal. Pokud jde o námitku, že žalovaný porovnával ceny mírně odlišných produktů, podklady ve správním spise prokazují, že se jedná o totožné komponenty odpovídající požadované konfiguraci zvláštní pomůcky.

Skutečnosti vyplývající ze správního spisu a předchozí řízení před soudem

7. Soud ze správního spisu zjistil, že žalobkyně požádala dne 5. 1. 2021 o příspěvek na zvláštní pomůcku – digitální čtecí zařízení s hlasovým výstupem GALOP C2265H. Dne 22. 1. 2021 žalobkyně doplnila žádost o nabídku společnosti GALOP, jež obsahovala rozpis jednotlivých komponentů zvláštní pomůcky s cenami včetně DPH. Nabídka ze dne 10. 12. 2020 obsahovala tyto položky:

- počítač HP ProDesk 400 G7 včetně klávesnice a myši za 30 900 Kč;
- monitor HP ProDisplay P224 včetně reproduktorů za 4 000 Kč;
- tiskárna Canon i-SENSYS MF 113w za 4 500 Kč;
- Microsoft Office Home & Business 2019 za 7 000 Kč;
- ABBYY FineReader 15 ESD za 3 000 Kč;
- JAWS Home Edition upgrade za 62 000 Kč;
- WinMenu 2 Beletrik upgrade za 5 000 Kč.

Konečná cena zvláštní pomůcky činila 116 400 Kč.

8. Dne 16. 4. 2021 posudkový lékař OSSZ Kladno shledal, že žalobkyně byla ve smyslu § 9 odst. 1 a 4 zákona o poskytování dávek osobou se zdravotním postižením charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu uvedeným v příloze tohoto zákona a zdravotní stav nevylučoval přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku. Šlo o těžké zrakové postižení uvedené v písm. a) bodu 2 části I přílohy k zákonu o poskytování dávek, nejde o zdravotní stav uvedený v části II téže přílohy.

9. Dne 7. 7. 2021 úřad práce provedl na internetu lustraci (např. prostřednictvím portálu *Heuréka*) cenových nabídek jednotlivých komponentů zvláštní pomůcky. Dále jsou uvedeny pouze ty výsledky lustrace, které úřad práce vyznačil fixou jako relevantní pro svůj další postup:
- upgrade odečítače obrazovky JAWS 2021 Home Edition v ceně 54 000 Kč a upgrade programu WinMenu 2 Beletrik za 5 000 Kč podle ceníku společnosti GALOP;
 - program ABBYY FineReader v ceně 2 592 Kč od *Whaat*, v ceně 4 688,80 Kč od Bonus Program a v ceně 4 893 Kč od *SW.cz*;
 - Microsoft Office 2019 pro studenty a domácnosti v ceně 1 059 Kč od *SOFTfair* a v ceně 1 099 Kč od *Certasoft*;
 - tiskárna Canon i-SENSYS MF 113w v ceně 4 476 Kč od *Suntech*;
 - počítač HP ProDesk 400 G7 MT I7 v ceně 22 826 Kč po slevě z původní ceny 24 554 Kč od *BohemiaComputers* a v ceně 25 490 Kč po slevě z původní ceny 26 290 Kč od *Alza*.
10. Dne 23. 9. 2021 úřad práce přiznal žalobkyni příspěvek na zvláštní pomůcku ve výši 84 560 Kč.
11. Dne 19. 10. 2021 žalobkyně podala proti rozhodnutí úřadu práce odvolání, kterému dne 25. 11. 2021 žalovaný vyhověl a věc vrátil úřadu práce k novému projednání, jelikož uznal, že součástí licence Microsoft Office pro studenty a domácnosti nebyla aplikace Microsoft Outlook.
12. Dne 22. 12. 2021 úřad práce provedl opakovanou lustraci nabídkových cen: Microsoft Office Home & Business 2016 v ceně 1 790 Kč a ve verzi 2019 v ceně 3 690 Kč od prodejce *VýhodnýSoftware*. Prodejce *Růžovka* nabízel verzi 2019 za cenu 3 999 Kč a prodejce *ProLicence* verzi 2019 za cenu 2 999 Kč.
13. Dne 8. 6. 2022 úřad práce vydal prvostupňové rozhodnutí. Uvedl, že cenovou nabídku Microsoft Office Home & Business 2019 zjistil prostřednictvím nákupního a srovnávacího portálu *Heuréka*. Cena tohoto komponentu obvyklá v místě a čase byla 1 790 Kč. Pro účely posouzení nejmenší ekonomické náročnosti úřad práce vycházel z účelu zařízení a dospěl k ceně zvláštní pomůcky ve výši 94 684 Kč. Po odečtení částky ve výši 9 468 (10 % spoluúčast) proto příspěvek na zvláštní pomůcku činil 85 216 Kč.
14. Proti prvostupňovému rozhodnutí žalobkyně podala odvolání. Namítla, že úřadem práce nalezená nejnižší cena jednotlivých komponentů byla často cena, na kterou dodavatel kompenzačních pomůcek nemůže dosáhnout (např. se jednalo o výprodejové časově omezené nabídky). Pouze zakoupením jednotlivých komponentů bez odborného zásahu žalobkyně zvláštní pomůcku nezíská. K porovnání cen by mělo docházet mezi takovými dodavateli, kteří jsou schopni dodat zvláštní pomůcku (ne pouze jednotlivé komponenty). Všechny komponenty jsou nastavovány individuálně s ohledem na potřeby uživatele (žalobkyně je zcela nevidomá). Pokud jde o Microsoft Office Home & Business žalobkyně namítla, že se s největší pravděpodobností jednalo o tzv. mnohačetnou licenci, ke které se dodavatel zvláštní pomůcky nedostane. Žalobkyně by si nemohla ani vytvořit účet na vlastní jméno, pouze by mohla využívat daných nástrojů. Úřad práce ani nezkontroloval, zda se jednalo o legální nabídku. Společnost GALOP vychází z cen licencí, které zakoupí od oficiálních dodavatelů programů. U komponentu ABBYY FineReader úřad práce našel cenovou nabídku 2 592 Kč, společnost GALOP tento komponent dodává za 3 000 Kč. Úřad práce neporovnával cenu totožného komponentu, jenž dokáže převést obrazové PDF do textu. Cena 3 000 Kč podle žalobkyně odpovídala tržnímu prostředí a nebyla nadhodnocená. Nákup levnějších variant nemusí být zcela legální. U odečítače JAWS Home Edition úřad

práce zohlednil cenu 54 000 Kč, cena s DPH však byla 62 000 Kč. Žalobkyně též upozornila na to, že nabídka společnosti GALOP byla vydána na konci roku 2020, kdy žalobkyně požádala o příspěvek. Od té doby mohlo kvůli inflaci dojít k nárůstu cen jednotlivých komponent. Žalobkyně proto požadovala přiznat příspěvek v původní výši – 116 400 Kč a přihlédnutím ke spoluúčasti 11 640 Kč.

15. Rozhodnutím ze dne 7. 10. 2022, č. j. MPSV-2022/180668-911, žalovaný změnil prvostupňové rozhodnutí tak, že žalobkyni přiznal příspěvek na zvláštní pomůcku ve výši 86 926 Kč. Žalovaný zjistil, že úřad práce při stanovení příspěvku chybně vycházel z cenové nabídky pro Microsoft Office Home & Business ve verzi 2016, nikoli 2019. Přičetl tedy k původně zjištěné ceně částku 3 690 Kč.
16. Rozsudkem ze dne 29. 6. 2023, č. j. 42 Ad 14/2022-33, Krajský soud v Praze rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 10. 2022 zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení, jelikož rozhodnutí žalovaného bylo nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů. Vytkl žalovanému, že se s žalobkyninými odvolacími námitkami nevypořádal dostatečně a pouze zopakoval závěry úřadu práce o zjištěné nabídkové ceně jednotlivých komponent pomůcky. Při zjištění ceny programu ABBY FineReader vycházel úřad práce pouze z fotokopie blíže nezjištěné internetové stránky, nebylo z ní však zřejmé, o jaký typ programu se jednalo (zda o ten, který žalobkyně potřebuje). Žalovaný ani nereagoval na námitku, že v ceně předložené žalobkyni byla zahrnuta i instalace zařízení, kterou žalobkyně nebyla schopna realizovat sama. Soud také upozornil na to, žalobkyně žádá o příspěvek na zvláštní pomůcku jako na *funkční celek*. Bez instalace softwaru na hardware a jeho nastavení se proto ještě nejedná o plnohodnotné čtecí zařízení, jehož porizení je teprve předmětem příspěvku. Žalovaný se měl proto zabývat i tím, zda je nevidomá žalobkyně schopna sama vlastními silami zvláštní pomůcku zkompletovat. Pokud není, musí výše příspěvku obsahovat i instalaci, nastavení a další činnosti, které jsou potřebné k tomu, aby pomůcka byla kompletní a plně funkční. Soud také připomněl závěry rozsudků Krajského soudu v Praze ze dne 21. 8. 2019, č. j. 57 Ad 10/2018-41, a ze dne 10. 12. 2019, č. j. 49 Ad 38/2018-20, č. 3998/2020 Sb. NSS, ohledně nutnosti zohlednit při poskytnutí příspěvku, zda bude pomůcku možné využívat po celých 5 let ve smyslu § 12 odst. 1 písm. d) zákona o poskytování dávek, a ohledně případné nutnosti (jinak) poskytnout (další) příspěvek na aktualizace programového vybavení pro zachování funkčnosti stávající zvláštní pomůcky.
17. Rozhodnutím ze dne 9. 8. 2023, č. j. MPSV-2023/168501-911, žalovaný změnil prvostupňové rozhodnutí tak, že žalobkyni přiznal příspěvek na zvláštní pomůcku ve výši 86 926 Kč. K odvolacím námitkám konstatoval, že je zcela legitimní, pokud úřad práce porovnal jednotlivé komponenty požadované zvláštní pomůcky s cenami v čase a místě obvyklými. Správní orgán musí vyhodnotit nejen to, zda pomůcka vyhovuje potřebám žadatele, ale i to, zda takový produkt nenabízejí jiní dodavatelé ve významně nižší cenové hladině nebo zda na trhu neexistuje pomůcka se stejnými funkcemi, která žadateli plně vyhovuje, ale za významně nižší cenu. Individuální nastavení pak bylo podle žalovaného opodstatněnou položkou pouze tehdy, pokud bylo v rozpisu komponent. Žalovaný opětovně přezkoumal nabídku společnosti GALOP a zjistil, že u položky počítač nebyla položka individuálního nastavení uvedena. Žalovaný opět uznal pochybení úřadu práce týkající se ceny a verze Microsoft Office Home & Business. K námitce, že úřad práce neporovnal ceny totožných programů v případě ABBYY FineReader 15 ESD, žalovaný uvedl, že podle spisové dokumentace se jednalo o nabídku komplexní softwarové aplikace pro zvyšování produktivity při práci s dokumenty, která nabízí výkonné a zároveň snadno použitelné

nástroje pro přístup k informacím v tištěných dokumentech a souborech PDF (tzn., že umožňuje přetvářet různé typy dokumentů a dokáže převést obrazové PDF do textu). K námitce týkající se odečítače JAWS žalovaný uvedl, že cena 54 000 Kč je včetně DPH. K námitce, že nabídka byla učiněna na konci roku 2020, žalovaný uvedl, že zvláštní pomůcka je na internetových stránkách společnosti GALOP dosud stále uváděna v ceně 116 400 Kč. Součtem položek dospěl žalovaný k částce 96 584 Kč, tj. 86 926 Kč po odečtení povinné spoluúčasti ve výši 10 %.

18. Rozsudkem ze dne 17. 1. 2024, č. j. 49 Ad 16/2023-35, Krajský soud v Praze rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 8. 2023 zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Žalovaný totiž ani ve svém v pořadí druhém rozhodnutí některé odvolací námitky neodpověděl adekvátně. Též nevzal řádně na vědomí závazný právní názor soudu. Žalobkyně žádala o přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku – *digitální čtecí přístroj pro nevidomé s hlasovým výstupem*. Pokud žalovaný hodlal průzkumem trhu ověřit, zda tutéž nebo srovnatelnou pomůcku v základním provedení bylo možné pořídit levněji, musel hodnotit dostupné ceny za zvláštní pomůcku jako takovou. Za určitých okolností lze sice akceptovat i takovou praxi, kdy žalovaný porovná souhrn cen jednotlivých dílčích komponent (např. kdy by si jediný dodavatel zvláštní pomůcky účtoval přemrštěné ceny). Z takového posouzení ale nelze vyloučit také cenu za sestavení jednotlivých komponent do funkčního celku včetně instalace potřebného softwarového vybavení a základního nastavení zvláštní pomůcky tak, aby s ní žadatel vůbec mohl pracovat. Jinak by tomu mohlo být jedině tehdy, jestliže by žalovaný prokázal, že je žalobkyně i přes své zdravotní postižení bez obtíží schopna svépomocně provést sestavení dílčích komponentů, instalaci a prvotní nastavení příslušných programů anebo pokud by prokázal, že tato služba je žalobkyni bezplatně dostupná. O nic takového se ale žalovaný ani nepokusil, přitom je obecně známo, že prvotní nastavení počítače i instalace programů vyžadují zrakovou kontrolu.
19. Soud upozornil, že při cenovém porovnávání po částech je nacenění jednotlivých dílčích položek v nabídce předložené žadatelkou irelevantní. Až součet dohledaných nejnižších cen komponent a ceny za jejich sestavení lze porovnat s celkovou cenou předkládanou žadatelem. Pokud správní orgán kalkuluje nejnižší cenu po částech (podle jednotlivých komponent), musí z důvodu srovnatelnosti také reflektovat cenu za vícenásobné dopravné, balné a vedlejší náklady.
20. K časovým aspektům srovnávání cen jednotlivých komponentů soud uvedl, že žalovaný měl vycházet z cen, které byly aktuální v době jeho rozhodování, resp. v době, kdy si žadatelka zvláštní pomůcku pořídila. Z praktického hlediska sice žalovaný nemůže dost dobře ověřit cenu všech komponentů k datu rozhodnutí, od lustrace cen úřadem práce ale uběhl do rozhodnutí žalovaného více než rok. Žalobkyně také namítala, že některé cenové nabídky byly časově omezené. Žalovaný však nijak neověřil, zda cenové nabídky zjištěné úřadem práce byly pro žalobkyni dostupné i v době vydání rozhodnutí (resp. v době, kdy si žalobkyně zvláštní pomůcku pořídila). Dále u odečítače JAWS, u něhož žalovaný uznal cenu 54 000 Kč, nebylo zřejmé, po jakou dobu bude moci žalobkyně licenci programu využívat. Nevyužívala-li by žalobkyně zvláštní pomůcku po dobu 60 měsíců (5 let), musela by podle § 12 odst. 1 písm. c) a d) zákona o poskytování dávek poměrnou část příspěvku vrátit.
21. Žalovaný dále pominul odvolací námitku, že zjištěná nejnižší cena u komponentu Microsoft Office byla cenou za multilicenci (licenci, která nemůže být dále postoupena pořizovatelem na jeho zákazníka). Též s námitkou týkající se programu ABBYY FineReader se žalovaný vypořádal zcela neuspokojivě. Do rozhodnutí pouze vtělil nekonkrétní marketingové

sdělení. Z něj nebylo možné zjistit, o jakou verzi programu se jednalo (zda obsahoval funkce, jaké žalobkyně potřebuje).

22. V dalším řízení žalovaný na internetových stránkách společnosti GALOP v sekci *Katalog* ověřil údaje o digitálním čtecím zařízení s hlasovým výstupem (model GALOP C1165H – popis zařízení s rozpisem komponentů) a v sekci *Ceník* cenu speciálních software pro Windows [odečítače JAWS 2023 Home Edition a SMA pro JAWS Home (Standard) Edition]. Dále žalovaný zjistil, že dodavatel *AdapTech* nabízel digitální čtecí přístroj v ceně 118 360 Kč. Dodavatel *AdapTech* nabízel tuto pomůcku i s odečítačem JAWS Pro, což by cenu pomůcky navýšilo o 5 010 Kč. Cena pomůcky obsahovala také SMA (Software Maintenance Agreement) k odečítači JAWS Pro. U dodavatele *eberry.cz* žalovaný zjistil cenu multifunkční tiskárny Brother ve výši 3 919 Kč. Na srovnávači *Heuréka* ověřil průměrné a minimální ceny stolního počítače HP ProDesk, monitoru HP a tiskárny Brother v prvním čtvrtletí 2023. Drátovou klávesnici a myš našel žalovaný u dodavatele *Smarty* za 446 Kč.
23. Žalovaný se také obrátil na společnost GALOP s doplňujícími dotazy. Společnost GALOP zaslala žalovanému cenové nabídky zvláštní pomůcky s rozpisem jejích jednotlivých komponentů (nabídka s celkovou cenou 116 400 Kč platná do 30. 6. 2021 a nabídka s celkovou cenou 122 100 Kč platná do 30. 6. 2023). V obou nabídkách byla podle společnosti GALOP započtena instalace, doprava a předání u zákazníka, včetně individuálního nastavení a předvedení. Cena přechodu na novější verzi (upgrade) odečítače JAWS přitom nesměla přesáhnout cenu nové licence. Z tohoto důvodu se cena služby instalace apod. (započtená do upgrade odečítače JAWS) lišila v závislosti na tom, o kolik verzí by bylo potřebné odečítač JAWS změnit. U starší nabídky proto činila cena za služby 12 000 Kč, u novější nabídky 5 000 Kč.
24. V napadeném rozhodnutí žalovaný shrnul obsah nabídek zaslaných společností GALOP. Uvedl, že ověřil ceny za jednotlivé komponenty zvláštní pomůcky nabízené jednotlivými prodejci k březnu 2023, kdy si žalobkyně zvláštní pomůcku za cenu 122 100 Kč zakoupila. Vycházel přitom z následujících komponentů a zjištěných cen:
- stolní počítač HP ProDesk 400, klávesnice a myš za cenu 24 439 Kč u prodejce *Smarty*;
 - monitor HP P22h G5 za cenu 3 412 Kč u prodejce *Jirno*;
 - tiskárna Brother DCP-1622WE A4 za částku 3 919 Kč u prodejce *eberry.cz*;
 - Microsoft Office Home & Business 2021 za cenu 3 990 Kč u prodejce *AdapTech*;
 - program ABBYY FineReader 15 ESD za cenu 4 500 Kč od společnosti GALOP;
 - upgrade odečítače JAWS Home Edition z verze 16 Professional na 2023+4 Home Edition za cenu 65 000 Kč (v ceně byla zahrnuta i instalace a nastavení celé zvláštní pomůcky) od společnosti GALOP;
 - program WinMenu 2 Beletrik (upgrade) za cenu 6 000 Kč od společnosti GALOP.

Sečtením cen jednotlivých komponentů dospěl žalovaný k částce 111 260 Kč. Po odečtení 10 % spoluúčasti byla výše příspěvku 100 134 Kč.

25. K námitce žalobkyně, že by musela zakoupit jednotlivé komponenty zvláštní pomůcky od naprosto odlišných dodavatelů žalovaný uvedl, že žalobkyně nebyla povinna zakoupit jednotlivé komponenty od dodavatelů, jejichž nabídky byly vzaty v úvahu při stanovení výše příspěvku na zvláštní pomůcku. Nabídky za jednotlivé komponenty byly žalovaným vyhodnoceny jako cenově nejvýhodnější, přičemž se jednalo o nabídky, které bylo možné zákonně (platně) zahrnout do celkové ceny pomůcky. To, že žalovaný porovnával jednotlivé komponenty od jiných prodejců znamená, že se řídil § 9 odst. 10 zákona o poskytování

dávek a podmínkou nejmenší ekonomické náročnosti. Žalovaný souhlasil se žalobkyní, že z počítače dělá zvláštní pomůcku až odborný zásah. Cenu instalace a individuálního nastavení potřebám uživatele proto do výpočtu výše příspěvku zahrnul – konkrétně byla zahrnuta v ceně odečítače JAWS Home Edition (upgrade). Pokud jde o námitku týkající se komponentu Microsoft Office Home & Business (žalobkyně se obávala, že by si u licence zkoumané úřadem práce a žalovaným nemohla založit vlastní účet), žalovaný uvedl, že se cenu za licenci započítal na základě ceníku dodavatele zvláštních pomůcek *AdapTech*.

Posouzení žaloby

26. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Žaloba je tedy věcně projednatelná. Při přezkumu napadeného rozhodnutí vycházel soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.). O věci soud rozhodl bez jednání, jelikož žalobkyně ani žalovaný se na výzvu soudu k této otázce nevyjádřili, jejich souhlas s takovým postupem se tak podle § 51 odst. 1 s. ř. s. předpokládá. Soud neprováděl dokazování daňovým dokladem ze dne 20. 3. 2023 přiloženým k žalobě, jelikož je součástí správního spisu, kterým se dokazování neprovádí (srov. rozsudek NSS ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008-117).
27. Podle § 9 odst. 10 věty první zákona o poskytování dávek se příspěvek se poskytuje na zvláštní pomůcku v základním provedení, které osobě vzhledem k jejímu zdravotnímu postižení plně vyhovuje a splňuje podmínku nejmenší ekonomické náročnosti.
28. Podle § 10 odst. 3 zákona o poskytování dávek se výše příspěvku na pořízení zvláštní pomůcky, jejíž cena je vyšší než 10 000 Kč, stanoví tak, aby spoluúcast osoby činila 10 % z předpokládané nebo již zaplacené ceny zvláštní pomůcky. Maximální výše příspěvku na zvláštní pomůcku činí 350 000 Kč, s výjimkou příspěvku na zvláštní pomůcku poskytovaného na pořízení svislé zdvihací plošiny nebo šikmé zvedací plošiny, jehož maximální výše činí 500 000 Kč.
29. Obsah kritérií, jímž se musí správní orgán při stanovování výše příspěvku řídit, zdejší soud již vysvětlil v rozsudcích č. j. 42 Ad 14/2022-33 (v bodech 16 až 20) a č. j. 49 Ad 16/2023-35 (v bodech 28 až 32). Na tomto místě proto soud nebude opakovat již dvakrát vyřčené a závěry předchozích rozsudků pouze stručně shrne. V podrobnostech odkazuje na příslušné pasáže odkazovaných rozsudků.
30. Podle § 9 odst. 10 zákona o poskytování dávek se musí správní orgány při posuzování výše příspěvku řídit tím, že (1) příspěvek lze poskytnout jen na pomůcku v základním provedení, (2) která žadateli o příspěvek plně vyhovuje vzhledem k jeho zdravotnímu postižení a (3) která splňuje podmínku nejmenší ekonomické náročnosti. První kritérium značí, že se příspěvek poskytuje na pomůcku bez „nadstandardního“ vybavení. Druhé kritérium požaduje, aby základní provedení zdravotně postižené osobě *plně* vyhovovalo. Základní provedení pomůcky tedy musí zahrnovat všechny součásti, které jsou nezbytné k řádnému užívání v souladu s jejím účelem, a to právě žadatelem. Třetí kritérium ekonomické náročnosti znamená, že se výše příspěvku v zásadě odvíjí od nejnižší tržní nabídky.
31. Žalobkyně žádala o přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku – *digitální čtecí zařízení s hlasovým výstupem*. Úřadu práce předložila cenovou nabídku kompletního řešení zvláštní pomůcky, kterou si hodlala pořídit od specializovaného dodavatele pomůcek pro zrakově

postižené. Úřad práce a žalovaný přistoupili k posuzování kritéria nejmenší ekonomické náročnosti způsobem, kdy porovnávali ceny jednotlivých komponentů zvláštní pomůcky požadované žalobkyní. Soud v rozsudcích č. j. 42 Ad 14/2022-33 a č. j. 49 Ad 16/2023-35 takový postup sice zcela nevyloučil. V rozsudku č. j. 49 Ad 16/2023-35 nicméně zdůraznil, že teprve součtem dohledaných nejnižších cen komponentů a ceny za jejich integraci do funkčního celku (bez toho se totiž o požadovanou zvláštní pomůcku vůbec nejedná) lze porovnat s celkovou cenou předkládanou žadatelem. Proto musí správní orgány při posuzování nejmenší ekonomické náročnosti zvláštní pomůcky metodou *per partes* (po částech) do zjištěné nejnižší ceny zahrnout mj. i cenu za vícenásobnou dopravu, cestovní náklady osoby poskytující službu integrace komponentů a náklady na zprovoznění komponentů (instalaci potřebného softwarového vybavení a základního nastavení takového funkčního celku tak, aby s ním žadatel vůbec mohl pracovat). Ekonomická náročnost příspěvku totiž musí být posuzována ve smyslu funkčního celku, který je žadatel schopen používat. V opačném případě porovnání cenových nabídek jednotlivých komponent vytváří pouze dojem úspory, ale ve skutečnosti přehlíží reálné možnosti a potřeby žadatele, pro nějž může být postup obstarání zvláštní pomůcky po částech reálně ekonomicky náročnější než objednání kompletního řešení od jednoho dodavatele.

32. Žalovaný v napadeném rozhodnutí zmínil, že si žalobkyně nemusí objednávat jednotlivé komponenty zvláštní pomůcky od dodavatelů, jejichž cenovou nabídku bral při posuzování nejmenší ekonomické náročnosti v úvahu (a podle své volby si může komponenty nebo zvláštní pomůcku objednat jinde). To je sice pravda. Soud ale znovu opakuje (obšírněji srov. body 37 až 40 rozsudku č. j. 49 Ad 16/2023-35), že referenční pomůcka musí být s pomůckou požadovanou žadatelem srovnatelná. Jinými slovy, předmět, který by vznikl zakoupením jednotlivých komponentů a objednáním potřebných služeb (doprava, integrace, instalace apod.), z jejichž cen správní orgány při posuzování nejmenší ekonomické náročnosti a tím i výše příspěvku vychází, musí splňovat vše, co požadovaná zvláštní pomůcka. To je v posuzovaném případě funkční celek individuálně nastavený v souladu s potřebami nevidomé žalobkyně. Jinak by takové srovnávání nemělo žádný smysl. S tím také souvisí žalobní námitka, že některé internetové obchody nejsou nevidomým zákazníkům přístupné. Neekonomičtější varianta zvláštní pomůcky by totiž měla být pro žadatele prakticky dostupná, jinak se nejedná o *skutečnou alternativu*.
33. Žalobkyně namítla, že žalovaný v napadeném rozhodnutí do konečné výše příspěvku vycházející z ceny nejméně ekonomicky náročné varianty nezapočítal cenu poštovního za dodání jednotlivých komponent. Nutnost takového postupu při metodě srovnávání ceny zvláštní pomůcky po částech již ale soud podrobně vysvětlil v rozsudku č. j. 49 Ad 16/2023-35. V bodě 40 rozsudku soud uznal, že cena za dopravu obvykle nevstupuje do kalkulace výše příspěvku na zvláštní pomůcku. Ovšem v případě, kdy správní orgán kalkuluje nejmenší cenu po částech (podle jednotlivých komponentů zvláštní pomůcky), musí z důvodu srovnatelnosti sečíst vícenásobné dopravné, balné a jiné vedlejší náklady za všechny komponenty a související služby a od výsledku odečíst případné dopravné a jiné vedlejší náklady, které by žadatel hradil při pořízení zvláštní pomůcky od jím zvoleného dodavatele. Rozdíl je potřeba zohlednit při výpočtu ceny nejméně ekonomicky náročné varianty, jelikož se jedná o náklady, které by musel žadatel při postupu zvoleném správním orgánem hradit navíc.
34. Na tomto místě soud připomíná, že podle § 78 odst. 5 s. ř. s. je správní orgán v dalším řízení vázán právním názorem, který soud vyslovil ve zrušujícím rozsudku. Soud pak souhlasí se

žalobkyní, že žalovaný při výpočtu ceny zvláštní pomůcky v nejméně ekonomicky náročné variantě (podle názoru správních orgánů nákup pomůcky po částech) nezapočítal do celkové zjištěné ceny cenu za dopravu jednotlivých komponentů. Ze správního spisu ani neplyne, že by se žalovaný o cenu dopravy u dodavatelů (z jejichž cenové nabídky vycházel) jednotlivých komponentů nějak blíže zajímal. Takový postup byl ale rozporný se závazným právním názorem soudu vysloveným v rozsudku č. j. 49 Ad 16/2023-35. Nerespektování právního názoru soudu je přitom samo o sobě důvodem pro zrušení napadeného rozhodnutí pro nezákonnost (srov. Kühn, Z.; Kocourek, T. *Soudní řád správní. Komentář*. Praha: Wolters Kluwer, 2019, komentář k § 78, marg. č. 32, a rozsudek NSS ze dne 23. 9. 2004, č. j. 5 A 110/2002-25).

35. Oproti svým předchozím rozhodnutím žalovaný do zjišťované ceny zvláštní pomůcky v nejméně ekonomické náročné variantě započítal cenu instalace a individuálního nastavení nových verzí odečítače JAWS Home Edition. Do svých výpočtů zahrnul upgrade odečítače JAWS Home Edition zajišťovaný společností GALOP za cenu 65 000 Kč, a to včetně potřebných služeb (instalace a individuálního nastavení).
36. Žalobkyně nicméně v žalobě namítla, že společnost GALOP není ochotna z dodaných komponentů (které by si žalobkyně nakoupila samostatně od různých dodavatelů) zvláštní pomůcku sestavit. Je pravda, že tuto argumentaci vznesla žalobkyně teprve v žalobě a žalovaný nebyl s touto skutečností konfrontován dříve. Soud ale podotýká, že pokud žalovaný při určování výše příspěvku vychází z toho, že existuje ekonomicky výhodnější cesta pořízení zvláštní pomůcky (než jakou se vydala žalobkyně), musí zjistit a doložit všechny rozhodné skutečnosti, které se takového ekonomičtějšího pořízení týkají (srov. bod 53 rozsudku č. j. 49 Ad 16/2023-35). Podle soudu totiž není obchodní strategie, kdy dodavatelé speciálních software nejsou ochotni jej instalovat na „cizí“ zařízení, nějak výjimečná. Za touto strategií nemusí stát pouze ekonomické aspekty. Dodavatel speciálního software může chtít spolupracovat jen s jím vybranými a ověřenými prodejci hardware také například proto, aby zajistil, že speciální software bude s ostatními částmi zvláštní pomůcky kompatibilní a celý funkční celek (zvláštní pomůcka) bude pracovat bez problémů, popřípadě má např. vyjednány lepší podmínky záruky za jakost či práv z vadného plnění.
37. Žalovaný se sice dotázal společnosti GALOP na to, zda je v nabízené ceně zvláštní pomůcky zahrnuta i instalace a nastavení potřebných programů. Z odpovědi společnosti GALOP je ovšem zřejmé, že se vztahují pouze k cenovým nabídkám zvláštní pomůcky jako jednoho celku přímo od této společnosti. Společnost GALOP totiž při vysvětlování své cenové politiky v odpovědích odkazovala na zaslané cenové nabídky za kompletní zvláštní pomůcku. Z odpovědi společnosti GALOP nijak neplyne, že je ochotna instalovat a nastavovat dodávaný software (především odečítač JAWS Home Edition) i na „cizí“ hardware. Započítal-li žalovaný cenu za upgrade odečítače JAWS Home Edition, ve které byla zahrnuta i cena instalace a individuálního nastavení, aniž by ověřil, zda jím zohledněná cena, jejíž součástí byly i potřebné služby, by byla v rámci nejméně ekonomicky náročného pořízení zvláštní pomůcky skutečně dostupná, postupoval v rozporu s právními předpisy.
38. Ostatně pokud jde o cenovou politiku společnosti GALOP, žalovaný při určování nejméně ekonomicky náročných variant zvláštní pomůcky reflektoval cenové nabídky této společnosti nejen u upgrade odečítače JAWS Home Edition (včetně instalace a nastavení), ale též u programu ABBYY FineReader 15 ESD a programu WinMenu 2 Beletrik (upgrade). V cenových nabídkách, které společnost GALOP žalovanému zaslala před vydáním napadeného rozhodnutí a v nichž byly rozepsány jednotlivé komponenty zvláštní pomůcky

a jejich ocenění, bylo ale vždy v poznámkách napsáno, že „[p]oložkové ceny jsou pouze orientační a vázány na nákup pomůcky jako celku; při samostatném prodeji platí běžné katalogové ceny s DPH 21 %.“ Žalovaný ale navzdory přístupu spočívajícím v nákupu zvláštní pomůcky po částech pracoval toliko s cenami komponentů navázanými na nákup pomůcky jako na jeden celek (v cenové nabídce zvláštní pomůcky od společnosti GALOP platné do 30. 6. 2021 v rozpisu komponentů některé ceny zvýraznil a zaškrtnl). Ve správním spise se nachází ceník společnosti GALOP pro speciální software pro Windows. V něm je upgrade programu WinMenu 2 Beletrik uveden s cenou 6 000 Kč, což odpovídá ceně tohoto komponentu podle cenové nabídky celé zvláštní pomůcky platné do 30. 6. 2023. Ze správního spisu ale není patrné, jaká je u společnosti GALOP cena programu ABBYY FineReader 15 ESD při jeho samostatném prodeji. Též tento postup je tak nezákonný.

39. Podobnou výtku lze mít i ke zohlednění ceny komponentu Microsoft Office Home & Business 2021. Žalovaný vycházel z ceny dodavatele zvláštních pomůcek *AdapTech*. Z kopií internetových stránek založených ve spise je ale zřejmé, že se tato cena vztahuje na nákup čtecího přístroje u tohoto dodavatele jako jednoho celku. Zákazník si totiž u dodavatele *AdapTech* vybere pomůcku, a pak si v „konfiguratoru“ může vybrat doplňkové služby, u nichž je rozepsáno ocenění doplňkové služby v rámci ceny čtecího přístroje. Není tak jasné, zda dodavatel *AdapTech* vůbec nabízí položku „Microsoft Office 2021“ samostatně a případně za jakou cenu (při samostatném prodeji). Položka „Microsoft Office 2021“ u dodavatele *AdapTech* navíc umožňuje přidání nebo odebrání aplikace Outlook (zatrhnutím políčka). Z podkladů ve správním spise neplyne, zda je v ceně 3 990 Kč od dodavatele *AdapTech* zahrnuta i aplikace Outlook, kterou žalobkyně požaduje. Je pravda, že správní spis obsahuje i cenovou nabídku prodejce *VýhodnýSoftware*, který dodává licenci Microsoft Office Home & Business 2021 také za cenu 3 990 Kč a jenž udává, že tento balík obsahuje i aplikaci Outlook. Ačkoli tak žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl, že vycházel z ceny licence Microsoft Office zjištěné u dodavatele *AdapTech*, přičemž ke vhodnosti zohlednění ceny za licenci požadovaného kancelářského balíku právě od tohoto dodavatele má soud výhrady, zjištěním stejné cenové nabídky tohoto komponentu by mohl být tento nedostatek v odůvodnění napadeného rozhodnutí (kde žalovaný konstatoval, že zohlednil cenovou nabídku od dodavatele *AdapTech*) zhojen. S cenou 3 990 Kč by bylo stále možné při výpočtu nejméně ekonomicky náročné varianty zvláštní pomůcky pracovat. To ale pouze za podmínky, že by jiná (shodná) cenová nabídka zjištěná žalovaným opravdu splňovala potřeby žadatele o příspěvek. Jedním z problematických aspektů cenových nabídek komponentu Microsoft Office Home & Business 2021 ovšem byl žalobkynin požadavek na to, aby si mohla v prostředí Microsoft Office vytvořit vlastní uživatelský účet. Vzhledem k odvolacím námitkám proto soud nemůže u komponentu Microsoft Office Home & Business 2021 bez dalšího přihlédnout ke srovnatelné (s jakou pracoval žalovaný) cenové nabídce od jiného dodavatele, neboť žalovaný ani ve svém třetím rozhodnutí nevypořádal odvolací námitku ohledně licence Microsoft Office Home & Business 2021 zcela adekvátně. K této otázce se vyjádřil pouze tak, že cenu za licenci vypočetl na základě ceníku dodavatele zvláštních pomůcek – *AdapTech*. Nad rámec již uvedených výtek k cenové nabídce tohoto komponentu od dodavatele *AdapTech* není soudu zřejmé, co z takového konstatování plyne o možnosti žalobkyně vytvořit si v prostředí Microsoft Office vlastní uživatelský účet.
40. Pokud jde o žalobní námitky týkající se toho, že v důsledku inflace žalobkyně zaplatila za zvláštní pomůcku vyšší cenu, než jaká byla uvedena v původní cenové nabídce přiložené dne 22. 1. 2021, žalovaný se s touto okolností vypořádal dostatečně. V bodech 41 až 43 rozsudku č. j. 49 Ad 16/2023-35 se soud zabýval časovými aspekty výpočtu nejméně ekonomicky

náročné varianty zvláštní pomůcky. Žalovaný zkoumal cenu jednotlivých komponentů k prvnímu čtvrtletí roku 2023, tedy k době, kdy si žalobkyně zvláštní pomůcku zakoupila. Tím byla co se týče výše příspěvku zohledněna inflace a další aspekty ovlivňující ceny komponentů (např. technologické inovace, kdy ceny starších modelů výrobků v čase klesají, zatímco novější modely jsou dražší).

Závěr a náklady řízení

41. Žalovaný v napadeném rozhodnutí nerespektoval závazný právní názor soudu vyslovený v rozsudku 49 Ad 16/2023-35 a vyšel z nedostatečně zjištěného skutkového stavu. Soud proto napadené rozhodnutí zrušil pro nezákonnost (§ 78 odst. 1 s. ř. s.) a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.). Podle § 78 odst. 5 s. ř. s. je žalovaný v dalším řízení vázán právním názorem soudu vyjádřeným v tomto rozsudku.
42. Pokud bude mít žalovaný i v dalším řízení za to, že ekonomičtější varianta zvláštní pomůcky spočívá v jejím pořízení po částech, musí se řádně vypořádat se všemi nevýhodami (vícenáklady), které s tímto postupem souvisejí. *Zaprvé*, u jím zohledněného dodavatele (ať již společnosti GALOP nebo jiného) bude muset posoudit, zda se cenová nabídka komponentu vztahuje i na jeho samostatné pořízení. *Zadruhé* bude muset ověřit, zda je vybraný dodavatel potřebných programů ochoten programy nainstalovat i v případě, že by ostatní části zvláštní pomůcky byly obstarány u jiných dodavatelů. Současně ověří cenu takové služby při samostatném pořízení programu. Pokud by k takové službě dodavatel programu nebyl ochoten, bude muset zohlednit cenovou nabídku jiného dodavatele, jenž službu provádí, nebo vyhledat subjekt (poskytovatele IT služeb, neziskovou organizaci pomáhající lidem se zrakovým postižením apod.), který programy nainstaluje a zvláštní pomůcku nastaví v souladu se žalobkyninými potřebami. Cenu takových služeb do výpočtu výše příspěvku zahrne. Ve výši příspěvku též uváží cenu vícenásobného dopravného a balného (od které odečte cenu dopravného a balného při pořízení zvláštní pomůcky jako jednoho celku). *Zatřetí*, u cenové nabídky licence Microsoft Office Home & Business 2021 prověří, zda se jedná o verzi, jež žalobkyni plně vyhovuje, žalobkyně si v ní může vytvořit vlastní účet a tato verze je kompatibilní s ostatními částmi zvláštní pomůcky (je možné aplikace Microsoft Office bez problémů nainstalovat a propojit s ostatními programy). *Začtvrté* se bude zabývat tím, zda by mohla cenové nabídky u vybraných dodavatelů (internetových obchodů) zcela nevidomá žalobkyně využít.
43. Soud závěrem zdůrazňuje, že smyslem kritérií poskytování příspěvku na verzi pomůcky v základním provedení a v nejméně ekonomicky náročné variantě je, aby nebyl poskytován na nadstandardní vybavení, pokud existuje *dostupná* a levnější varianta zvláštní pomůcky, která splňuje všechny potřebné požadavky. Aplikace zvláště kritéria nejmenší ekonomické náročnosti způsobem, který vede k minimálním úsporám, ale k významnému nárůstu praktických problémů v získání zvláštní pomůcky zdravotně postiženým žadatelem je podle soudu spíše projevem přepjatého formalismu než efektivity při poskytování peněžitých dávek. Odhlížet pak nelze ani od toho, že takový postup může zakládat odpovědnost státu podle zákona č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád).
44. O náhradě nákladů řízení rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně byla ve věci plně úspěšná, a má proto právo na náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení. Podle obsahu spisu jsou náklady představovány poštovním ve výši 89 Kč. V soudním řízení správním

se neuplatní vyhláška č. 254/2015 Sb., o stanovení výše paušální náhrady pro účely rozhodování o náhradě nákladů řízení v případech podle § 151 odst. 3 občanského soudního řádu a podle § 89a exekučního řádu ani nosné důvody nálezů Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 39/13, na jejichž základě lze nezastoupenému účastníkovi řízení, jenž má právo na náhradu nákladů řízení, přiznat náhradu hotových výdajů v paušální výši. Náhradu nákladů řízení je žalovaný povinen uhradit žalobkyni ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku (§ 54 odst. 7 s. ř. s.).

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno.

O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

Nejvyšší správní soud však kasační stížnost odmítne pro nepřijatelnost, jestliže svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele (§ 104a odst. 1 s. ř. s.).

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 9. srpna 2024

JUDr. Jan Peroutka v. r.
samosoudce